

Sygn. akt VI Ka 25/20

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

**Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli**

Protokolant: Małgorzata Pindral

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w J.M. R. (1)

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2020r.

sprawy S. N. ur. (...) w K., c. J., M. z domu W.

oskarżonej z art. 226 § 1 kk, art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 22 listopada 2019 r. sygn. akt II K 338/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej S. N.;

II. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 25/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>			
1.1. <b>Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze sygn. akt II K 338/19			
<b>1.2. Podmiot wnoszący apelację</b>			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>			
<b>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b>1.1.2. Podniesione zarzuty</b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach	

	faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
<b>1.4. Wnioski</b>				
#	uchylenie	#	zmiana	
<b>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</b>				
<b>1.5. Ustalenie faktów</b>				
<b>1.1.3. Fakty uznane za udowodnione</b>				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	S. N.	Uprzednia niekaralność oskarżonej		
karta karna	251			
<b>1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
<b>1.6. Ocena dowodów</b>				
<b>1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	karta karna	Dowód bezspornie wiarygodny, z aktualnej karty karnej wynika, że oskarżona nie była dotychczas karana.		
<b>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</b>				

<b>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.1.2.1			
<b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błędu w ustaleniach faktycznych który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia polegającego na przyznaniu zbyt dużej wagi zeznaniom pokrzywdzonego D. W. złożonym w postępowaniu sądowym, bez dogłębnego wyjaśnienia przez Sąd Rejonowy sprzeczności w zeznaniach złożonych przez pokrzywdzonego w postępowaniu przygotowawczym a zeznaniami pokrzywdzonego złożonymi w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>postępowaniu sądowym, co skutkowało błędnym ustaleniem, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie oskarżonej popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 222 § 1 k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że wskazany wyżej wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze zaskarżony został tylko w części uniewinniającej od popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., w części zaś skazującej za czyn z art. 226 § 1 k.k. uprawomocnił się w I instancji.</p> <p>Zarzut apelacji Prokuratora Rejonowego w Jeleniej Górze nie zasługiwał na uwzględnienie. Z jego treści wynika, że prokurator zarzucił brak „dogłębnego</p>			

wyjaśnienia  
sprzeczności” w  
zeznaniach  
pokrzywdzonego  
policjanta D. W.  
złożonych w  
postępowaniu  
przygotawczym i  
postępowaniu  
sądowym, skarżący  
abstrahuje jednak  
od faktu, że każdy  
wyrok skazujący  
musi opierać się  
na konsekwentnych,  
nie budzących  
wątpliwości  
dowodach.  
Występek  
kwalifikowany z art.  
222 § 1 k.k. i art.  
224 § 2 k.k. w zw.  
z art. 11 § 2 k.k.  
jest przestępstwem  
umyślnym w  
rozumieniu art. 9  
§ 1 k.k., nie może  
być popełniony  
nieumyślnie ( art. 9  
§ 2 k.k.). Wbrew  
twierdzeniom  
skarżącego Sąd I  
instancji  
przeanalizował  
zeznania D. W.  
z postępowania  
przygotawczego i  
z rozprawy ( str.  
3 -4 uzasadnienia  
wyroku, k. 231  
– 231 odwrót  
akt ). Z zeznań  
pokrzywdzonego z  
postępowania  
przygotawczego  
wynika, że podczas  
interwencji  
policyjnej przed  
hotelem (...) w  
J. oskarżoną S.



N. zatrzymywało i obezwładniało 4 policjantów, i w jej trakcie umyślnie kopnęła ona co najmniej trzykrotnie D. W. ( k.51 ). Jednakowoż na rozprawie pokrzywdzony D. W. zeznawał odmiennie. Twierdził wówczas że „...jak już oskarżona leżała na ziemi i policjanci ją obezwładniali oskarżona kopnęła i szarpała się z policjantami zatrzymującymi ją, wierrzgała nogami na boki. Ja jak zeznawałem to mówiłem że to kopnięcie mogło być nieumyślne, przypadkowe, a powstało w czasie gdy szarpała się ona z tamtymi policjantami. Ja stałem obok i mogłem zostać przypadkowo kopnięty...” ( k.191). Po odczytaniu zeznań z postępowania przygotowawczego pokrzywdzony deklaratywnie stwierdził, że je podtrzymuje jako zgodne z prawdą, zaraz potem jednak zeznał „...ja nie wiem dlaczego w protokole jest zapisane że kopnęła mnie

umyślnie, ale prawdopodobnie tak zrozumiał mnie prowadzący, bo on mnie pytał czy ona wiedziała, że ja jestem policjantem. Ja byłem ubrany po cywilnemu i stałem blisko. Być może z tego wynika, że przesłuchujący mnie uznał, że kopnęła mnie umyślnie. Ja uważam jednak, że mogło to być przypadkowo” ( k. 191 odwrót ). Inni policjanci obecni podczas interwencji: D. B. (1) ( k.81 – 83, k.191 odwrót – 192 ), J. B. ( k. 91, k.192 – 192 odwrót ), M. C. ( k.68 – 70 , k. 192 odwrót – 193 ), P. S. (1) ( k.6 -8, k.92 – 93, k.202 – 203 ), M. R. (2) ( k.76 – 78, k.203 ) również nie stwierdzali w swoich zeznaniach aby oskarżona umyślnie naruszała nietykalność cielesną D. W., w ich zeznaniach padają co najwyżej sformułowania że „podczas próby obalenia jej na ziemię wierzgała nogami gdzie popadnie, w wyniku tego jeden z funkcjonariuszy został kopnięty” ( świadek D. B. k. 192 ), względnie że „kopała

na oślepie” ( świadek  
P. S. k.7).

Sąd Okręgowy  
podziela  
zapatrywanie Sądu  
I instancji, że brak  
jest w sprawie  
konsekwentnych i  
wiarygodnych  
dowodów  
wskazujących, iż  
oskarżona umyślnie,  
poprzez celowe  
kopnięcia naruszyła  
nietykalność  
cielesną  
funkcjonariusza  
policji D. W..  
Niezależnie od tego  
iż z dowodów  
wynika, że uderzenia  
noga miały  
charakter  
przypadkowy, Sąd  
Okręgowy ma  
wątpliwości czy  
oskarżona w ogóle  
wiedziała że D.  
W. jest policjantem,  
skoro był „po  
cywilnemu” i  
bezpośrednio nie  
uczestniczył w jej  
obezwładnianiu.  
Tym samym nie  
zostały wyczerpane  
znamiona strony  
przedmiotowej i  
podmiotowej  
przestępstwa z art.  
222 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy  
rozważał, czy  
oskarżona S. N. nie  
wyczerpała swoim  
zachowaniem  
jedynie znamion  
przestępstwa z art.

224 § 2 k.k.  
Zważywszy na powyższy materiał dowodowy nie ulega wątpliwości, że podczas próby obezwładnienia i zatrzymania przez policjantów oskarżona szarpała się z nimi, wrywała się, wierzgała nogami próbując uniemożliwić im czynności. Po pierwsze jednak w akcie oskarżenia zarzucono jedynie że oskarżona kopała D. W. naruszając jego nietykalność cielesną, w opisie czynu, nie zawarto innych wyżej wymienionych zachowań wobec innych policjantów. Po drugie dla przypisania przestępstwa z art. 224 § 2 k.k. niezbędne jest ustalenie, że sprawca stosuje przemoc w celu zmuszenia funkcjonariuszy do zaniechania czynności służbowej. Przez przemoc należy rozumieć działania o charakterze ofensywnym, agresywnym wpływające na zmuszanego i jego procesy motywacyjne ( zob. m.in. W. Wróbel, A.

<p>Zoll, Kodeks karny, Część szczególna, WKP 2017; A Marek, Kodeks karny, Komentarz Dom Wydawniczy ABC 2005 str.491 ). W realiach niniejszej sprawy funkcjonariusze policji w liczbie 4, mężczyźni, obezwładniali dwudziestokilkuletnią kobietę, w dodatku o drobnej posturze, co miał okazję zauważyć Sąd Okręgowy na rozprawie odwoławczej. Nie sposób w tej sytuacji przyjąć że stosowała ona wobec nich przemoc w rozumieniu wyżej wymienionego przepisu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zważywszy na całokształt powyższej argumentacji</p>		

wniosek zawarty w apelacji był niezasadny.		
4. <b>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. <b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>		
1.7. <b>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie z pkt II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zarzut i wniosek apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie z powodów wskazanych		

powyżej. Brak było również podstaw do ingerowania z urzędu w treść zaskarżonego wyroku.			
<b>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
<b>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
<b>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. <b>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>			
1.10. <b>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
<b>6. Koszty Procesu</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.		



	w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy stwierdził, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.
<b>7. PODPIS</b>	

<b>0.1.1.3. Granice zaskarżenia</b>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o winie w zakresie czynu z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.		
<b>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<b>0.1.1.4. Wnioski</b>			
#	uchylenie	#	zmiana